

عنوان مقاله:

تبیین آیه روزه در قرآن و حدیث

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی علوم انسانی و مطالعات روانشناسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

لیلا خانی اوشانی - کارشناس ارشد علوم قرآنی، دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، دانشکده تهران

سمیه آزاددل - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

مینا کریمی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

روزه از جمله عباداتی است که باید برای انجام فرمان خداوند به جا آورده شود. روزه در اسلام صیامی عملی است که انسان از اذان صبح تا اذانمغرب از چیزهایی که روزه را باطل می کند خودداری می نماید. نزول قرآنکریم، بپیردرد درجهت هدایت و عرضه برنامه زندگی به انسان صورتگرفته است. بخشی از آیات این کتاب هدایت گر و متعالی، مربوط به احکام و بایدها و نبایدهایی است که خداوند برای خلق تعیین نموده است؛ که از جمله این بایدها و نبایدها آیاتی است که در مقام تشریع و تبیین وجوب روزه است. البته در منابع دینی هم برای روزه آثار معنوی و اخلاقیزیادی مطرح شده که در سخنان ائمه اطهار (ع) و پیامبر اکرم (ص) آمده است. براین اساس تحقیق پیشرو به روش کتابخانه ای به تبیین آیه روزه در قرآن و حدیث می پردازد. درنتیجه فلسفه تبیین روزه آن است که انسان با تحمل تشنگی و گرسنگی، حال فقیران را درک کند، خود را در سطح آنها ببیند و به نوعی باعث شود انسان وجود اختلاف طبقاتی را فراموش کند.

کلمات کلیدی:

صوم، روزه، تبیین روزه، قرآن، حدیث.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1474102>

